

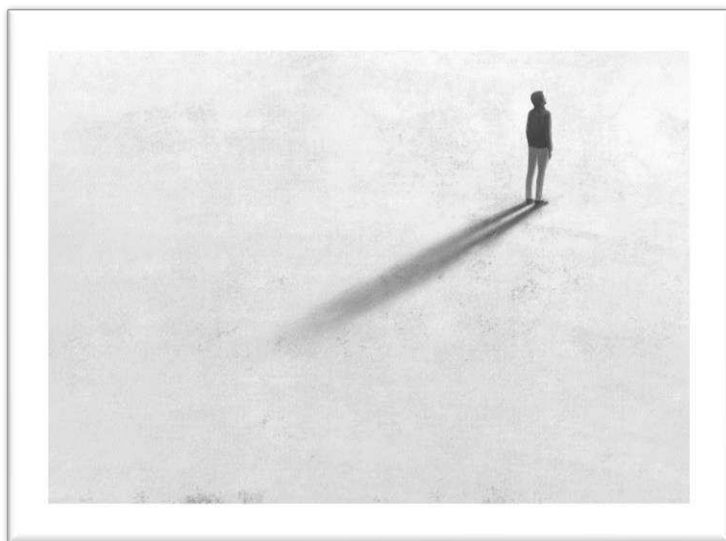
ZONAANBIDDING

Een 'klein' boekje

Eerste herziene versie, 2024

VadeM

Hein van der Meij

ZONAANBIDDING

Een 'klein' boekje

VadeM

Copyright © 2023 Hein van der Meij, De Hoeksche Waard
Tekst: VadeM_2409A_Zonaanbidding (Eerste herziene versie)

www.HeinvanderMeij.nl
✉: info@HeinvanderMeij.nl

Omslagontwerp: Hein van der Meij

Omslagillustratie: Jorm Sangsorn, iStock

Vectorafbeeldingen: Bipsun
Shutterstock.com/g/Bipsun

Uitgeverij: VadeM
Drukkerij: Bookmundo

ISBN: 9789403693118 (Hardcover)
ISBN: 9789403672342 (Paperback)
ISBN: 9789403693149 (E-book)

NUR 301

Dit boek is mensenwerk! Dat wil zeggen dat bij het bedenken, schrijven en ontwerpen van dit boek geen kunstmatige intelligentie is toegepast.

Deze auteur is zeer geholpen met eerlijke reviews op sites als Bol.com, Hebban.nl en Goodreads.com en juist niet geholpen met het illegaal verspreiden van dit boek. Bij voorbaat dank voor uw medewerking!

De personages of organisaties in dit boek zijn fictief of gefictionaliseerd; elke gelijkenis met bestaande plaatsen, met gebeurtenissen, met levende en/of dode personen, of organisaties berust louter op toeval.

Niets van deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

ZONAANBIJDING

**Voor mijn lief,
Elaine**

Nee, ik draai er niet om heen:
Je bent de zon
En ik draai om je heen.

Hein van der Meij

LEESWIJZER

Lezer!

“Zonaanbidding; een ‘klein’ boekje” bevat twee “boeken”, te weten LICHT en DUISTERNIS.

Beide boeken bestaan uit twee delen, respectievelijk OCHTEND & MIDDAG en AVOND & NACHT.

Alle vier de delen bevatten drie hoofdstukken: de Asana’s.

Het geheel wordt voorafgegaan door een proloog (EERDER) en een epiloog (LATER)

Alle Asana’s (inclusief de pro- en epiloog) worden voorafgegaan door een fragment uit het boek “Zonaanbidding, een geschiedenis” geschreven door Huub van Maasburg (de hoofdpersoon van dit boek).

Veel plezier!

HM, De Hoeksche Waard, 2023

Hein van der Meij

ZONAANBIJDING

Hein van der Meij

Zo voor het blok gezet, moest Harry wel vasthouden aan die clichématige vergelijking van het leven met een reis. Hij kon dan ook niet anders meer dan constateren dat het doel van het leven, net als bij een reis, het eindpunt is.

‘De dood,’ antwoordde hij de kapitein, enigszins geschokt. ‘We zijn enkel op weg naar de dood. Jij, ik en iedereen!’

— **Hessel Muzing,**
De windstreken

Bovendien is het altijd wel ergens zomer.

— **Huub van Maasburg,**
Zonaanbidding, een geschiedenis

Hein van der Meij

EERDER

In het midden van alle hemellichamen zetelt de Zon. Wie zou in dezen prachtigen tempel deze lamp op een andere of betere plaats kunnen zetten dan van waaruit ze alles gelijktijdig verlichten kan? Waarlijk niet ten onrechte hebben sommigen haar het licht der wereld, anderen haar geest, weer anderen haar heerser genoemd. Trismegistos noemt haar den zichtbaren God, de Electra van Sophokles de alziende. Zo inderdaad als zetelend op een koninklijken troon bestuurt de Zon het geslacht der sterren, die haar omgeven.

— Nicolaus Copernicus,
De Revolutionibus orbium caelestium

Hein van der Meij

Ik groet jouw hart met mijn hart

Boomhouding

Hridaya Namaskar

Fragment uit: Zonaanbidding, een geschiedenis

Lezer, welkom! Fijn dat je hebt gekozen voor deze stralende odyssee door de geschiedenis van de Zonaanbidding. Aangenaam ook om kennis te maken. Ik weet natuurlijk niet wie je bent, maar ik stel me zo voor dat je met gemak één van mijn vrienden zou kunnen zijn en zo zal ik je dan ook aanspreken. Jij, daarentegen, hebt de luxe dat je al enig onderzoek naar mij hebt kunnen doen, voordat je de keuze maakte om aan dit boekje te beginnen. Het feit dat je (des ondanks of dankzij dat) nu aan het lezen bent, verstevigt mijn aanneme betreffende de status van onze relatie. Hetgeen belangrijk is, aangezien we samen een mooie, lange reis gaan maken.

Overigens zal ik in dit boekje af en toe refereren aan mijn persoonlijke ervaringen en daarom is het goed om vooraf iets over mij te weten dat misschien in jouw voorstudie niet naar boven is gekomen.

Ik ben geboren in Klaaswaal. Dit dorpje is gelegen op het Zuid-Hollandse eiland, de Hoeksche Waard. Toen ik tien jaar oud was, verloor mijn vader tijdens een autorit de macht over het stuur. Van ons gezin was ik de enige overlevende. Het ongeluk vond vlakbij de oprijlaan van het landhuis van de familie Middenburgh in Mijnsheerenland plaats. Deze familie was zo begaan met mijn lot, dat ze besloten mij in hun

familie op te nemen. Wanneer ik in dit boekje spreek over mijn vader en mijn moeder, bedoel ik mijn biologische ouders. Voor de duidelijkheid zal ik de familie Middenburgh mijn pleegfamilie noemen, hoewel deze benaming gevoelsmatig te kort doet aan de liefde en dankbaarheid die ik voor ze voel.

Zo, nu dat uit de lucht is, kunnen we op reis!

Om te beginnen hebben we natuurlijk ieder een luxe voertuig nodig, met een mooi uitzicht. Stel je maar eens een mooie ronde transparante bol voor, bijvoorbeeld zoals die opblaasbollen waar je voor een paar euro's vijf minuten in mag, om over het water te lopen als ware je de herboren Jezus zelf. Je ziet ze vaak aan de strandboulevards in het Zonnige zuiden.

Onze bol heeft echter van binnen een comfortabele stoel, die meebeweegt met het uitzicht. Misschien meer iets als de Gyrosphere uit "Jurassic World" of de Glider uit "The Meg". Het is prima als je dat even wilt opzoeken op internet. Ik wacht wel. Niet gelijk je mail en het nieuws gaan checken, hoor, want dan komt er van lezen natuurlijk niets meer.

Ja? Klaar? Nou, zoiets dus. Het maakt niet zoveel uit hoe de bol wordt aangedreven, want we gaan niet alleen over land, door de lucht of over zee. We gaan door de tijd!

Goed, heb je hem in gedachten? Stap dan snel in je Temposfeer (zo gaan we hem voor het gemak noemen), want we gaan op weg. We hebben een lange reis voor de boeg omdat we beginnen bij het begin, net vóór onze Zon ontstaat. Of zo je wilt: dag vier van "Genesis". Al is dat boek een beetje verwarrend, want op dag één schiep God het licht en op dag vier de Zon.

God zei: Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde. En zo gebeurde het. God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren.

De Nieuwe Bijbelvertaling, 2007, Gen. 1

Let wel: mocht je, net als mijn lieve pleegmoeder, vastberaden zijn om aan dat creationistische sprookje vast te houden, als ware het een feitelijk verslag, dan is dit misschien niet het boekje voor je. Even goede vrienden!

Mijn pleegmoeder had overigens het excuus dat ze werd geboren in een warme, Grieks-orthodoxe familie en dat ze is getogen op Kreta, in het stadje Mires. Vanwaar zij, uit liefde voor mijn Hollands-atheïstische pleegvader, emigreerde naar het kil gereformeerde Mijnsheerenland, Zuid-Holland. Van eiland naar eiland. Dat dan weer wel. Dat zij (tegen beter weten in, vermoed ik) vasthield aan de gebruiken van het geloof van haar familie, was meer een spel, een manier om haar eigenheid in die kleine Hoeksche Waardse gemeenschap vorm te geven, dan dat het een rotsvast geloof was. Wat is jouw excuus?

Ben je bereid om je open te stellen voor een alternatief? Oftewel, om met me mee te gaan in *mijn* begrip van de huidige stand van de wetenschap, dan wordt dit een onvergetelijke reis. Als je zover bent, zet dan je chrono-navigator op minus vierenhalf miljard jaar en één uur en druk op [START]. Dan zie ik je daar en praten we verder.

Zo, ben je daar? Kom dan maar even op adem. Als je bent bijgekomen van de reis, vertel me dan wat je hier allemaal ziet.

Verbazingwekkend, hè? En dat een uur *voor* onze Zon begint te ontstaan. Wat had jij gedacht? Nee, laat me raden... alles helemaal zwart? Nee? Helemaal wit dan? Ah, juist ja, het is bijna altijd één van deze twee. Jaja, ik weet het. Het is misschien moeilijk voorstelbaar, maar voordat onze Zon ontstond, was de oerknal al een zo goed als vergeten intergalactisch evenement van zo'n negen miljard jaar geleden. Vergeten jawel, maar niet zonder zichtbare effecten. Alleen in ons melkwegstelsel al, is onze Zon één van de jongsten van zo'n vierhonderd miljard sterren! Kennelijk zaten die schrijvers van Genesis er toch niet zo ver naast, door te beweren dat er al licht was, voordat de Zon ontstond.

Waar we nu naar kijken, is een schijfvormige oer-nevel op de plaats waar ons Zonnestelsel zo direct gaat ontstaan. We gaan het live meemaken. Straks wordt die nevel opeens actief door de schokgolf van een supernova en begint hij rond te draaien. Door de enorme druk en hitte in het midden van deze gaswolk ontstaat dan de Zon. Deze zuigt het grootste deel van de massa van de nevel op en wordt zo een volwaardige ster. Aan het einde van dit proces bevat de Zon 99,86 % van alle massa in ons Zonnestelsel. Het overgebleven gas koelt vervolgens af, waardoor stukken steen, ijs en metaal ontstaan. De restjes, zo gezegd. Deze klonteren samen en zo ontstaan de planeten. Nog één miljoen jaar later begint de Zon te stralen *en* ontstaat een Zonnewind. Zo krijgen de planeten een baan rond de Zon.

Wetenschappers in onze eigen tijd weten dat de zon over zo'n vijf miljard jaar zal opwarmen tot een grote Rode Reus en daarna in zo'n drie miljard jaar vervolgens zal krimpen tot een kleine Witte Dwerg en doven. Dat is nog een eindje weg. En we gaan er niet naar toe om te kijken, maar ik vind het een triest idee.

We zetten de chrono-navigator op één miljoen jaar per minuut, dan duurt het hele gebeuren zo'n vijfendertig minuten. Ik stel "Rituals (Nous Sommes Du Soleil)" van de progressieve rockband Yes voor als soundtrack. Ik zag deze band als eerste als zeventienjarige jongen in Utrecht, 1998. Mijn pleegvader, die enorme 'prog' liefhebber was, nam me mee en sindsdien is progressieve rock ook mijn favoriete muziek. Ga lekker onderuit zitten en geniet ervan!

Amsterdam, zondag 4 juni 2017

*Transcriptie van **Het is weer Zo'ndag**, S08, A18*

Presentator: Martijn Tempeliers (MT)

Gast: Huub van Maasburg (HM)

HM: ‘Maar goed, Martijn, om een lang verhaal kort te maken, ik ben er van overtuigd dat, na het falen van religie, fascisme, communisme en dus recent het liberaal kapitalisme, er behoefte is aan een nieuw verhaal om alle mensen weer met de neuzen dezelfde kant op te krijgen. Een seculiere ethiek, zogezegd.’

MT: ‘Eh, dat zijn moeilijke woorden, voor de zondagavond, Huub.’

HM: ‘Ik heb het over een boek waar in wordt beschreven wat goed is en wat slecht, zonder daar religie, spiritualisme of pseudowetenschap bij te halen. Puur gebaseerd op wetenschap en de rede.’

MT: ‘En jij, Huub van Maasburg, zou dat boek wel even schrijven? Als *dat* geen hoogmoed is, dan weet ik het niet meer! Ze mogen je dan “de nieuwe Hessel Muzing” noemen, maar het is geen wonder dat je na tien jaar nog geen steek verder met dat ding bent gekomen!’

HM: ‘Nou, dat zou ik niet precies zo willen zeggen, Martijn. Weet je, het boek is al diverse malen zo goed als klaar geweest. Maar steeds begon ik weer te twijfelen. Had ik niet beter dit als insteek kunnen nemen, of moet dat er nog niet aan toe gevoegd worden? Nooit was ik helemaal tevreden. Dat is waar Helen, mijn ex-vrouw, op de lange duur gek van werd. Ze geloofde er niet meer in, maar ik beet me er juist steeds verder in vast. Omdat later ook nog eens bleek dat kinderen niet voor

ons waren weggelegd en dat ze het de rest van haar leven alleen met mij zou moeten rooien, heeft ze me verlaten. En gelijk had ze. Maar goed, dat is een ander verhaal.

Tegen die tijd was ik er achter gekomen waarom het me steeds niet lukte om het boek af te ronden. Ik miste elke keer weer één belangrijk onderdeel, het allerbelangrijkste ingrediënt...'

MT: 'Nou, hou ons niet langer in spanning.'

HM: '... en dat is de zin van het leven, the meaning of life, oftewel, waar doen we het allemaal voor?'

MT: 'Dat mag je even uitleggen, Huub.'

HM: 'Het is niet zo ingewikkeld, hoor, Martijn. Kijk, alle voorgaande verhalen hadden hun eigen oplossing als het gaat om de zin van het leven. Kort gezegd is de zin van het leven volgens de religies "god dienen", volgens het fascisme is het "de leider dienen", volgens het communisme gaat het om het dienen van de gemeenschap en volgens het liberaal kapitalisme moet je vooral je eigen belang dienen.'

MT: 'Dat is wel wat kort door de bocht, vind je niet?'

HM: 'Misschien, maar het komt er wel op neer, denk ik. De moeilijkheid zit hem hier in: als deze pogingen tot zingeving allemaal te kort schieten, wat blijft er dan nog over? Ik kwam er niet uit. Ik dacht op een bepaald moment nergens anders meer over na.'

MT: 'Is dit dan eindelijk het moment dat je ons gaat vertellen over Zonaanbidding, Huub? Het boek dat je wel hebt geschreven? Want daar ben je hier voor, toch?'

HM: 'Ik ben er bijna, Martijn, nog even. Kijk, ik was door mijn obsessieve gedrag geen leuk persoon meer in de omgang. Ik zag mijn familie niet en mijn vrienden meden me omdat er geen normaal gesprek met me was te voeren. Ik liet mijn huis verslonzen. Zelfs de hond van mijn pleegvader, die om de week bij mij of mijn zus woont, nu mijn vader niet meer zo

goed ter been is, was steeds moeilijker bij mijn zus weg te lokken. Maar toen kwam het keerpunt.'

MT: 'Ik ben benieuwd, Huub, want ik krijg net van de regie het signaal dat je nog precies drie minuten hebt voordat we naar het volgende onderwerp moeten gaan.'

HM: 'Snel dan. Op een zomerdag, vorig jaar, werd ik vroeg gewekt door de zon in mijn gezicht. Het licht en de warmte deden me terugdenken aan de geweldige vakanties die we met het gezin hadden in dat vakantiehuis op Kreta. En op dat moment besloot ik om het grote boek, die Sisyphusarbeid, een rustpauze te geven. Ik besloot om even mijn hoofd helemaal leeg te maken en op vakantie te gaan.

Ik belde mijn vader of het huisje beschikbaar was, boekte een vlucht en voor ik het wist, stond ik in de vertrekhal van Schiphol te zoeken naar wat leesvoer voor onderweg. En daar... Kun je het je voorstellen, Martijn? Daar, tussen de bestsellers en tijdschriften, gehaaste zakenlieden en jengelende kinderen, kwam het idee in me op. Eureka! Alsof ik bij Archimedes zelf in bad zat. Ik dacht hoe leuk het zou zijn, voor al die mensen die hier vertrekken naar één of andere mooie vakantiebestemming, allemaal hopen op prachtig weer, om een boekje te kunnen lezen over de zon, over het aanbidden en genieten van de zon. En zo gedacht, zo gedaan. Werkend op een laptopje op een terras aan de kleine boulevard van Kalamaki, had ik na drie weken de eerste versie af. En behalve het herstellen van een paar type- en stijlfouten en het bijvoegen van wat kaderteksten en afbeeldingen is er niet veel meer aan veranderd.'

MT: 'Dat was me dan wel een ingeving.'

HM: 'Wat je zegt, de appel van Newton was er niks bij. Maar zonder dollen, het is voor mij moeilijk te bevatten dat na tien jaar te

hebben geploeterd aan mijn levenswerk, het simpele idee van dat kleine boekje nu zoveel succes oplevert.’

MT: ‘Nou, nou, niet zo’n zuur gezicht, Huub! Er zijn in de eerste maand al zo’n vijftig duizend stuks van jouw boek verkocht. Als je bedenkt dat er vorig jaar van het bestverkochte boek totaal honderdtwintig duizend zijn verkocht, ben je straks de koning op het boekenbal! Als ik het goed heb begrepen, zijn de eerste vertalingen voor de Europese markt al op weg. Kennelijk heb je een snaar geraakt.’

HM: ‘Misschien wel, Martijn, maar niet de snaar waar ik al ruim tien jaar naar op zoek ben.’

Hein van der Meij

ZONAAANBIDDING

Boek 1:

LICHT

Waar veel licht is, valt ook diepe schaduw.

— Johann Wolfgang von Goethe,
Götz von Berlichingen met de ijzeren hand

Hein van der Meij

Deel 1:

OCHTEND

Wanneer je 's morgens opstaat, heb dan deze gedachte bij de hand: ik sta op om de taak van een mens te verrichten. Moet ik dan zeuren, als ik dat ga doen waarvoor ik geboren ben en ter wille waarvan ik op de wereld ben gezet? Of ben ik geschapen om me te koesteren onder de dekens?

— **Marcus Aurelius,**
Persoonlijke Notities

Hein van der Meij

Asana 1:
Ik groet de vriendelijke Zon

Bidhouding

Om Mitraya Namah

Fragment uit: Zonaanbidding, een geschiedenis

En daar is zij dan, Gaea, moeder Aarde, de derde planeet op rij vanaf de Zon. Als je even draait met je Temposfeer, zie je daarginds alleen die kleine, snelle Mercurius en die felle Venus er nog tussen zitten. De Aarde zelf ziet er misschien een beetje anders uit dan je gewend bent van die N.A.S.A.-foto's of Google Earth. Dat komt omdat ze nog flink moet afkoelen voordat ze een echte atmosfeer kan opbouwen. Nu heeft ze slechts een oer-atmosfeer. Ook moet ze nog op jacht naar ijsbrokken die door het Zonnestelsel zweven. Anders hebben we later, wanneer we weer thuis komen, geen stranden om aan te liggen en geen terrassen aan boulevards, om boeken op te zitten schrijven.

We zeggen wel dat de aarde om de Zon draait, maar eigenlijk draait ze in een ruime baan om het centrum van het Zonnestelsel. Omdat de Zon zelf *net* niet helemaal netjes in het midden van zijn eigen Zonnestelsel staat en zelf ook om dat centrum draait, lijkt het er vanaf aarde op dat hij een beetje wiebelig om zijn eigen as draait.

De aarde doet, toevalligerwijs, precies één jaar over haar rondje om de Zon. Toch zijn we na dat jaar niet weer precies op dezelfde plek in het universum. Dat komt omdat de Zon zelf met ruim achthonderd

duizend kilometer per uur door het melkwegstelsel raast. De aarde draait eigenlijk geen rondjes, maar ze maakt een soort kurketrekkerbeweging om de reizende Zon heen. Ten opzicht van de Zon zijn we na een jaar wel weer op dezelfde plek, maar toch zo'n zeven miljard kilometer verderop in de Melkweg. De Zon zelf (met ons en de andere planeten in zijn kielzog) draait zijn eigen rondjes van tweehonderddertig miljoen jaar om het centrum van de Melkweg. Dit noemen we een galactisch jaar.

Als je moe bent geworden van al deze informatie en denkt even te gaan zitten, weet dan dat je, al zittend, nog steeds met een ongelooflijke snelheid door het universum vliegt.

Rust is een illusie!

Goed, terug naar de aarde dan maar. Laten we onze Temposferen iets dichterbij sturen, dan kunnen we haar eens mooi bekijken.

In een jaar dat we er over doen om ons rondje om de Zon te draaien, draait de maan twaalf keer om de aarde. Daar komen natuurlijk onze twaalf maanden vandaan. Die twaalf rondjes van de maan duren echter geen 365, maar 354 dagen. Zodoende houden we nog elf dagen (of liever gezegd: twaalf nachten) over totdat we weer wakker worden in een nieuwe omwenteling om de Zon. Dat getal 'twaalf' is een belangrijke rol gaan spelen. Natuurlijk heb je de twaalf maanden en die genoemde twaalf (heilige) nachten tussen kerst en driekoningen, maar wat dacht je van de twaalf

- ✓ dierenriemtekens
- ✓ goden van de Griekse Olympus
- ✓ opdrachten van Herakles
- ✓ sterren op de vlag van Europa
- ✓ uren van de dag
- ✓ uren van de nacht
- ✓ pence in een shilling